

جمله‌هایی که در موزه گردی نباید به دانش‌آموزان گفت

روبا صدر
تصویرگر: سام سلماسی

در موزه گردی جمله‌هایی هست که مثل خوره روح دانش‌آموز را می‌خورند و می‌تراشند. این جمله‌ها را نباید به دانش‌آموز گفت؛ چون سرخورده می‌شود و دیگر موزه نمی‌رود و فرصت دانشمند شدن را از دست می‌دهد. این جملات عبارت‌اند از:

۱ هیس... ساکت

بعضی از موزه‌دارها که چشم ندارند خوشی مردم را ببینند، روی در و دیوار می‌نویسند: «سکوت را رعایت فرمایید.» شما گوش به این حرف‌ها ندهید و از دانش‌آموزان بخواهید راحت باشند و موزه را حیاط مدرسه خودشان بدانند و تا می‌توانند دادوفریاد کنند! این طوری، هم خودشان به موزه علاقه‌مند می‌شوند و هم موجبات هیجان دیگر بازدیدکنندگان را فراهم می‌آورند. هیچ چیز برای بازدیدکنندگان شیرین‌تر از آن نیست که صدای جیغ‌وداد دوران کودکی به‌طور زنده در گوششان طنین‌انداز شود!

۲ دست نزن

بعضی مسئولان موزه‌ها دلشان می‌خواهد فقط خودشان به اشیای موزه‌ها دست می‌زنند و این لذت را از دانش‌آموزان دریغ می‌کنند و تنگ‌نظرانه می‌نویسند: «لطفاً دست نزنید.» شما به دانش‌آموز توصیه کنید: «اشیا را تا می‌توانید دست‌کاری کنید تا یاد بگیرید و اطلاعاتتان برود بالا؛ شده دور از چشم مأموران موزه.»

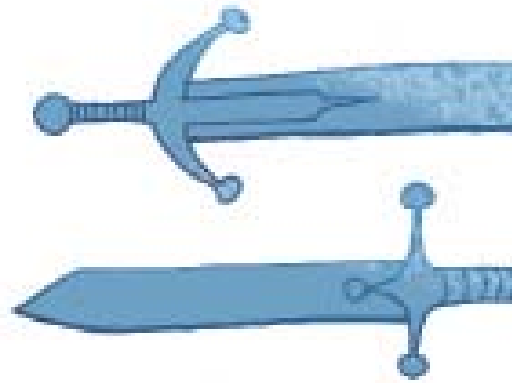
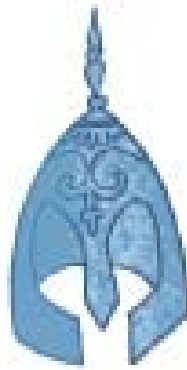
جلوگیری از تخریب یک شیء، به روحیه شکننده بچه‌ها آسیب وارد کنیم. مورد داشته‌ایم که دانش‌آموزی وقتی فهمیده نمی‌تواند در طول دیدار از موزه از فلاش دوربینش استفاده کند، رفته سراغ بازی نهنگ آبی...؛ یعنی این‌قدر روحیه بچه‌های امروزی حساس است...

۳ از فلاش استفاده نکن

درست است که نور فلاش معمولاً آثار هنری را تخریب می‌کند ولی دلیل نمی‌شود که به خاطر

این‌قدر از درودیوار عکس می‌گیری که چی؟ روان‌شناسان معتقدند انسان‌های امروزی اگر در طول روز هزار بار جمله «بذار یه عکس بگیرم» را

انتظار دارند که ملاحظه درودیوار و ویتترین و حتی کاشی‌های کف موزه‌ها را بکنند؛ در حالی که غلط است. حین بازدید از موزه‌ها، از بچه‌ها بخواهید که به نرده‌های امنیتی تکیه ندهند، سوار آن‌ها شوند، از میله‌ها و درها آویزان شوند و از فضا لذت ببرند. این طوری به موزه‌گردی علاقه‌مند می‌شوند و هر وقت سر کلاس درس حوصله‌شان سر رفت، می‌گویند: «اجازه! نمی‌ریم موزه؟»

۶ **کیف و خوراکی و وسایل با خودت داخل نیاور**

در داخل موزه به دانش‌آموز اجازه دهید که هر چند دقیقه بنشینند، استراحت کند، تخمه‌ای بشکنند، نوشیدنی‌ای بخورد تا خاطره خوبی از موزه‌گردی در ذهنش بماند و وقتی بزرگ شد، یک موزه‌گرد حرفه‌ای شود. بدترین کار این است که نگذارید هنگام موزه‌گردی وسایلتان را همراه داشته باشد و مدام به شیوه ظالمانه‌ای به او سرکوفت بزنید که «حالا خوراکی باشه برای بعد.»

۷ **با موبایل و رنرو**

در این دوره و زمانه، موبایل هر آدمیزادی به جانش بسته است. مورد داشتیم که دانش‌آموز هنگام بازدید از موزه توانسته یکجا ۱۲۴۵ پست تلگرامی را نگاه کند و ۴۵۳ عکس برای شبکه اینستاگرامش بگیرد و هم‌زمان ارسال کند. بنابراین، صلاح نیست که شما به قیمت دیدن چند تاشیء بی‌ارزش عتیقه، با روح و جان دانش‌آموز بازی کنید.

۸ **هل نده، برو کنار بقیه هم ببینند**

روان‌شناسان کشف کرده‌اند که نوع بشر هنگام ورود به موزه دیگران را هل می‌دهد تا جلوی جمعیت قرار گیرد و وقتی جلوی اثر قرار گرفت، کف پایش دچار خاصیت چسبندگی نسبت به زمین و گوشش دچار مصونیت نسبت به نج‌نج دیگران می‌شود؛ بنابراین، از نظر پزشکی هم ثابت شده که این خواست شما غیرعلمی است.

۹ **دقت کنید، بعداً از تان می‌پرسم**

بالاغیر تا اگر هر هشت جمله بالا را نیز در یک نوبت به دانش‌آموز گفتید، این جمله آخری را هیچ‌گاه موقع بازدید از موزه به دانش‌آموز نگویید که طعم موزه‌گردی را در کامش از زهر هلاهل نیز تلخ‌تر می‌کند. تاریخ، پر است از زنان و مردانی که در دوره دانش‌آموزی با شنیدن این جمله از هر چه موزه است بیزار شده‌اند و بعدها با سیخ و میخ به جان اماکن تاریخی افتاده‌اند و روی درودیوارشان یادگاری و نامه فدایت شوم نوشته‌اند!...

به کار نبرند، محال است روزشان شب شود؛ بنابراین، اگر دیدید دانش‌آموز به جای توجه به موزه، شش‌دانگ حواسش گیر عکس گرفتن از دستگیره در و لوله آب و دکمه کت راهنمای موزه است، یا چپ و راست از خودش و درودیوار با مونوپاد عکس می‌گیرد، به دل نگیرید. بگذارید کارش را بکند و حواستان به عکس سلفی خودتان باشد!...

۵ **تکیه نده - بلند شو**

بعضی‌ها به بهانه حفظ میراث فرهنگی از دانش‌آموزان